

Stk. 3 definerer begrebet »kvalificeret andel« og er i overensstemmelse med EF-direktiver herom. Ved en kvalificeret andel forstås besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller 10 pct. af stemmerne. Besiddelse kan ske enten direkte eller indirekte ved ejerskab eller pantsætning.

Erhvervelse af mindre end 10 pct., hvorved der åbnes mulighed for udøvelse af en betydelig indflydelse, vil tillige være omfattet af bestemmelsen. Sådanne tilfælde kan blandt andet foreligge i situationer, hvor aktionærer via aftaler, vedtægtsmæssige rettigheder eller lignende kan udøve en betydelig indflydelse på den finansielle virksomhed.

Stk. 4 definerer kapitalandele og er i overensstemmelse med årsregnskabslovens definition af kapitalandele.

Stk. 5 og 6 svarer til aktieselskabslovens § 2, stk. 4 og 5.

Stk. 7 indeholder en oversigt over hvor, de væsentligste begreber om opgørelsen af den finansielle virksomheds solvens findes i loven. Der henvises til bemærkningerne til de pågældende paragraffer for en uddybning af de enkelte begreber.

Til § 6

I bestemmelsen, som er ny, foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til indenfor lovens område at fastsætte nærmere regler for anvendelsen af digital kommunikation og opbevaring af oplysninger. Forslaget skal ses som et led i regeringens handlingsplan fra april 2002 for modernisering af formkrav i lovgivningen, der unødigt hindrer digital kommunikation. Der henvises til de almindelige bemærkninger herom. Overordnet bemærkes det, at bestemmelser i lovforslaget, hvorefter udveksling eller opbevaring af oplysninger skal ske skriftligt eller lignende, ikke vil være til hinder for digital kommunikation og opbevaring.

Idet der er tale om et område med en hurtig teknologisk udvikling og da reglerne vil skulle tilgodese forskelligartede hensyn, foreslås, at den nærmere regelfastsættelse sker på bekendtgørelsesniveau.

Forslaget skal for så vidt angår digital kommunikation ses i sammenhæng med forvaltningslovens § 32 a, som vedtaget ved lov nr. 215 af 22. april 2002, hvorefter vedkommende minister har mulighed for at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation ved private henvendelser til den offentlige forvaltning. Med den foreslåede hjemmel i dette lovforslag vil der herudover kunne fastsættes regler om den offentlige forvaltnings, herunder Finanstilsynets, henvendelser til private. Kommunikation mellem kunder

og virksomheder samt mellem virksomheder indbyrdes vil derimod ikke være omfattet af lovforslaget.

Reglerne vil afspejle, at der for private alene er tale om en ret til at anvende digital kommunikation og ikke en pligt hertil.

Forslaget retter sig mod lovgivningens krav om skriftlighed. Hjemlen tænkes udmøntet således, at de hensyn, som ligger bag et krav om skriftlighed, også sikres ved den digitale kommunikation og opbevaring.

Særligt i forhold til digital kommunikation er der fire grundhensyn, som skal sikres. Det skal for det første være muligt at dokumentere, at der ikke efterfølgende sker ændringer i informationen (integritet). Ligeledes skal det dokumenteres, at den angivne afsender er korrekt (ægtthed/autenticitet), og at afsenderen ikke efterfølgende kan fremføre, at den foreliggende information ikke stammer fra denne (uafviselighed). Krav i lovgivningen om, at et dokument skal underskrives eller lignende, taler for at etablere et højt sikkerhedsniveau som for eksempel brug af elektronisk signatur. Endelig skal det sikres, at kun de(n) påtænkte modtager(e), kan få kendskab til information med personlige og fortrolige oplysninger (konfidentialitet/fortrolighed). Dette skal ske ved kryptering på et passende sikkerhedsniveau. Da Finanstilsynet er underlagt en særlig tavshedspligt i sin virksomhed, tillægges dette hensyn stor vægt ved udmøntning af reglerne.

Fastsættelse af regler om digital opbevaring vil ske under iagttagelse af visse krav. Bemyndigelsen tænkes udformet således, at relevante informationer skal være læsbare og tilgængelige i papirformat eller på andet varigt medium. Herved forstås, at elektronisk opbevaring skal være af varig karakter, og at informationerne lagres på et medium, hvor de er tilgængelige udover det tidsrum, hvor brugerens maskine er tændt. Eksempler kan være en harddisk, CD-rom og en diskette. De ovennævnte hensyn skal også indgå ved udformningen af regler om digital opbevaring.

Afsnit II

Til kapitel 3

Tilladelsesbestemmelserne i kapitel 3 indfører et koncessionslignende system for finansielle virksomheder. Bestemmelserne er opbygget således, at bestemmelserne indledningsvist definerer den virksomhed, der udløser kravet om en tilladelse. Herefter defineres den virksomhed, som en virksomhed med tilladelse efter den pågældende bestemmelse, kan udøve. Det koncessionslignende system består i, at hvis virksomheden vil udøve virksomhed, der udløser krav om en tilladelse efter en af de øvrige bestemmelser i